

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I <i>Informācija</i>	
	Komisija	
2005/C 30/01	Euro maiņas kurss	1
2005/C 30/02	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.3609 – Cinven/France Telecom Cable – NC Numericable) ⁽¹⁾	2
2005/C 30/03	Komisijas paziņojums saistībā ar 97/67/EC īstenošanu ⁽¹⁾	3
2005/C 30/04	Komisijas Atzinums — 2004. gada 29. decembris par grozīto plānu <i>Nogent-sur-Seine</i> kodolelektrostacijas, Francijā, radioaktīvo atkritumu iznīcināšanai saskaņā ar <i>Euratom</i> līguma 37. pantu	5
2005/C 30/05	Komisijas Atzinums — 2004. gada 26. jūlijs par plānu to radioaktīvo atkritumu iznīcināšanai, kas radušies, demontējot <i>FRF2</i> pētniecības reaktora atlikušo daļu Hesenē, netālu no Frankfurtes pie Mainas, Vācijas Federatīvajā Republikā, saskaņā ar <i>EURATOM</i> līguma 37. pantu ⁽¹⁾	6
2005/C 30/06	Valsts atbalsts – Itālija — Valsts atbalsts C 38/2004 (ex NN 58/04) – Atbalsts uzņēmumam <i>Portovesme Srl</i> — Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu ⁽¹⁾	7
2005/C 30/07	Informatīvs paziņojums par uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus projektiem un atbalsta pasākumiem (PASR – 2005) saistībā ar sagatavošanas pasākumu “Eiropas rūpnieciskā potenciāla stiprināšana drošības pētniecības jomā”	11
2005/C 30/08	Valsts atbalsts – Itālija — Valsts atbalsts C 32/2004 (ex N347/2003) – Piegādes termiņa pagarināšana pieciem <i>Fincantieri</i> būvētiem pasažieru kuģiem — Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu ⁽¹⁾	12

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2005/C 30/09	Reģistrācijas pieprasījuma publicēšana Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību 6. panta 2. punkta nozīmē	16
2005/C 30/10	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.3661 – CDP/Stmicroelectronics) ⁽¹⁾	22
2005/C 30/11	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.3626 – Permira/Private Equity Partners/Marazzi) ⁽¹⁾	22
<hr/>		
II <i>Sagatavošanas dokumenti</i>		
.....		
<hr/>		
III <i>Paziņojumi</i>		
Komisija		
2005/C 30/12	Aicinājums projektu iesniegšanai – DG EAC Nr. 85/04 — Aicinājums iesniegt novatoriskus sadarbības, apmācības un informācijas projektus, 5. akcija – atbalsta pasākumi	23
<hr/>		
Labojums		
2005/C 30/13	Labojums Eiropas Savienības aģentūru un iestāžu 2003. finanšu gada vispārējo ziņojumu publikācijā (OV C 292, 30.11.2004.)	25

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Informācija)

KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾

2005. gada 4. februāris

(2005/C 30/01)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,2958	LVL	Latvijas lats	0,696
JPY	Japānas jēna	134,71	MTL	Maltas lira	0,4306
DKK	Dānijas krona	7,4435	PLN	Polijas zlots	3,981
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,6883	ROL	Rumānijas leja	37 385
SEK	Zviedrijas krona	9,0853	SIT	Slovēnijas tolērs	239,72
CHF	Šveices franks	1,5591	SKK	Slovākijas krona	38,043
ISK	Islandes krona	81,48	TRY	Turcijas lira	1,7107
NOK	Norvēģijas krona	8,292	AUD	Austrālijas dolārs	1,6835
BGN	Bulgārijas leva	1,9557	CAD	Kanādas dolārs	1,6101
CYP	Kipras mārciņa	0,583	HKD	Hongkongas dolārs	10,106
CZK	Čehijas krona	29,963	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,8215
EEK	Igaunijas krona	15,6466	SGD	Singapūras dolārs	2,1181
HUF	Ungārijas forints	243,79	KRW	Dienvidkorejas vons	1 330,79
LTL	Lietuvas lits	3,4528	ZAR	Dienvidāfrikas rands	7,9695

⁽¹⁾ Datu avots: atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.3609 – Cinven/France Telecom Cable – NC Numericable)

(2005/C 30/02)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

1. 2005. gada 28. janvāris Komisija saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 4. pantu ⁽¹⁾, kuras rezultātā uzņēmums Cinven Limited ("Cinven", AK) iegūst Padomes regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē pilnīgu kontroli pār France Télécom Câble ("FTC", Francija), France Télécom SA (Francija) filiāli, un NC Numéricable ("NCN", France), Groupe Canal+ (Francija) filiāli, iegādājoties akcijas.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

— Cinven: investīciju fonds;

— FTC: kabeļu televīzijas un Interneta pakalpojumu sniedzējs;

— NCN: provider kabeļu televīzijas un Interneta pakalpojumu sniedzējs.

3. Iepriekšēja pārbaudē Komisija konstatē, ka Regulas (EK) Nr. 139/2004 darbības joma attiecas uz paziņoto darījumu. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā netiek pieņemts.

4. Komisija uzaicina ieinteresētās puses iesniegt tai savus iespējamus novērojumus par ierosināto darbību.

Novērojumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienas pēc šīs publikācijas datuma. Novērojumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (faksa numurs (32-2) 296 43 01 vai 296 72 44) vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.3609 – Cinven/France Telecom Cable – NC Numericable uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., lpp. 1.

Komisijas paziņojums saistībā ar 97/67/EC īstenošanu

(2005/C 30/03)

(Dokuments attiecas uz EEZ)*(Saskaņoto standartu nosaukumu un numuru publicēšana saskaņā ar direktīvu)*

ESO (1)	Saskaņotā standarta numurs un nosaukums (un atsaucis dokuments)	Aizstātā standarta numurs	Aizstātā standarta atbilstības prezumpcijas beigu datums 1. piezīme
CEN	EN 13619:2002 Pasta pakalpojumi - Sutijumu apstrade - Apstrade izmantojamas vestulu optiskas pazīmes	—	
CEN	EN 13724:2002 Pasta pakalpojumi - Pastkastiņu atverumi - Prasības un testešana	—	
CEN	EN 13850:2002 Pasta pakalpojumi - Pakalpojumu kvalitāte - Neatliekamo un pirmas klases sutijumu nogadašanas atruma mērīšana	—	
CEN	EN 14012:2003 Pasta pakalpojumi - Pakalpojuma kvalitāte - Sudzību uzskaitē un zaudējumu kompensēšana	—	
CEN	EN 14137:2003 Pasta pakalpojumi - Pakalpojumu kvalitāte - Reģistrēto sutijumu nozaudētības un citu pasta pakalpojumu neizpildītības pakāpes noteikšana ar izsekošanu	—	
CEN	EN 14142-1:2003 Pasta pakalpojumi - Adrešu datubāzes - Pasta adrešu sastāvdaļas	—	
CEN	EN 14508:2003 Pasta pakalpojumi - Pakalpojumu kvalitāte - Neatliekamo un otras klases sutijumu nogadašanas atruma mērīšana	—	
CEN	EN 14534:2003 Pasta pakalpojumi - Pakalpojumu kvalitāte - Liela apjoma sutijumu nogadašanas atruma mērīšana	—	

(1) ESO: Eiropas standartizācijas organizācijas:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brussels, tel.(32-2) 550 08 11; fakss (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brussels, tel.(32-2) 519 68 71; fakss (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel.(33) 492 94 42 00; fakss (33) 493 65 47 16, (<http://www.etsi.org>)

1. piezīme: Parasti atbilstības prezumpcijas beigu datums ir atsaukšanas datums ("dow" – *date of withdrawal*), ko noteikusi Eiropas Standartizācijas organizācija, bet standartu lietotājiem jāievēro, ka dažos izņēmuma gadījumos var būt citādi.

3. piezīme: Grozījumu gadījumā atsauces standarta numurs ir EN CCCC:YYYY, iepriekšējie grozījumi, ja tādi bijuši, un attiecīgie jaunie grozījumi. Aizstātais standarts (3. aile) ir attiecīgi EN CCCC:YYYY un tā iepriekšējie grozījumi, ja tādi bijuši, bet bez jaunā grozījuma. Norādītajā datumā aizstātais standarts zaudē atbilstības prezumpciju attiecībā uz direktīvas pamatprasībām.

PIEZĪME:

- Informāciju, kas attiecas uz standartu pieejamību, var iegūt no Eiropas standartizācijas organizācijām vai no valstu standartizācijas organizācijām, kuru saraksts ir pievienots pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 98/34/EK ⁽¹⁾, kas grozīta ar Direktīvu 98/48/EK ⁽²⁾.
- Atsauces numuru publikācija "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī" nenozīmē, ka standarti ir pieejami visās Kopienas valodās.
- Sīkāka informācija par saskaņotajiem standartiem *Internet* tīklā ir atrodama adresē <http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., lpp.37.

⁽²⁾ OV L 217, 5.8.1998., lpp. 18.

KOMISIJAS ATZINUMS**2004. gada 29. decembris****par grozīto plānu Nogent-sur-Seine kodolelektrostacijas, Francijā, radioaktīvo atkritumu iznīcināšanai saskaņā ar Euratom līguma 37. pantu**

(2005/C 30/04)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

Eiropas Komisija 2004. gada 7. jūnijā no Francijas valdības saskaņā ar Euratom līguma 37. pantu saņēma vispārīgos datus saistībā ar grozīto plānu Nogent-sur-Seine kodolelektrostacijas radioaktīvo atkritumu iznīcināšanai.

Pamatojoties uz šiem datiem un Komisijas 2004. gada 19. jūlijā pieprasīto un Francijas pastāvīgās pārstāvniecības 2004. gada 21. septembrī iesniegto papildu informāciju, kā arī pēc apspriešanās ar ekspertu grupu Komisija ir izstrādājusi šādu atzinumu.

- a) Attālums starp uzņēmumu un tuvāko kādas citas dalībvalsts punktu, šajā gadījumā Beļģiju un Luksemburgu, ir aptuveni 200 km.
- b) Plānotais pārveidojums novedīs pie šķidru un gāzveida izmešu izplūdes limitu vispārējas samazināšanās, izņemot šķidro tritiju, kam paredzēta palielināšanās.
- c) Normālas ekspluatācijas laikā plānotais pārveidojums no veselības viedokļa nerada būtisku risku citas dalībvalsts iedzīvotājiem.
- d) Ja negadījumā, kura veids un apjoms ņemts vērā sākotnējos vispārīgajos datos, notiktu neplānota radioaktīva piesārņojuma noplūde, degvielas vadības sistēmā plānotais pārveidojums no veselības viedokļa neradītu būtisku risku citas dalībvalsts iedzīvotājiem.

Visbeidzot, Komisija uzskata, ka grozītā plāna īstenošana radioaktīvo atkritumu iznīcināšanai no Nogent-sur-Seine kodolelektrostacijas, kas atrodas Francijā, gan normālos apstākļos, gan negadījumā, kura veids un apjoms ņemts vērā vispārīgajos datos, no veselības viedokļa neradīs būtisku ūdens, zemes vai gaisa radioaktīvo piesārņojumu kādā no dalībvalstīm.

KOMISIJAS ATZINUMS**2004. gada 26. jūlijs****par plānu to radioaktīvo atkritumu iznīcināšanai, kas radušies, demontējot FRF2 pētniecības reaktora atlikušo daļu Hesēnē, netālu no Frankfurtes pie Mainas, Vācijas Federatīvajā Republikā, saskaņā ar EURATOM līguma 37. pantu**

(2005/C 30/05)

[autentisks ir tikai teksts vācu valodā]

Eiropas Komisija 2004. gada 30. janvārī no Vācijas valdības saskaņā ar EURATOM līguma 37. pantu saņēma vispārīgos datus saistībā ar plānu to radioaktīvo atkritumu iznīcināšanai, kas radušies, demontējot FRF2 pētniecības reaktora atlikušo daļu.

Pamatojoties uz šiem datiem un papildu informāciju, ko Vācijas valdība sniedza 2004. gada 22. aprīlī, un pēc apspriešanās ar ekspertu grupu Komisija ir izstrādājusi šādu atzinumu:

- a) Attālums starp uzņēmumu un tuvāko kādas citas dalībvalsts punktu ir aptuveni 120 km līdz Francijai.
- b) Normālas darbības gadījumā šķidru un gāzveida izmešu izplūde no veselības viedokļa nerada būtisku risku citu dalībvalstu iedzīvotājiem.
- c) Cietvielu radioaktīvos atkritumus, kas radušies demontāžas procesā, ar Hesenes reģionālā savākšanas punkta starpniecību pārvietos uz apstiprinātu pagaidu uzglabāšanas vietu. Cietvielu atkritumus vai atliekas, kas nav radioaktīvi, un materiālus, kas atbrīvoti no reglamentējošās kontroles, nodos iznīcināšanai kā parastus atkritumus un atkārtotai lietošanai vai otrreizējai pārstrādei paredzētus atkritumus. To veic atbilstoši kritērijiem, kas noteikti drošības pamatstandartos (Direktīva 96/29/EURATOM).
- d) Ja negadījumā, kura veids un apjoms ņemts vērā vispārīgajos datos, notiktu neparedzēta radioaktīvo atkritumu izplūde, devas, ko saņemtu citu dalībvalstu iedzīvotāji, no veselības viedokļa nebūtu bīstamas.

Visbeidzot, Komisija uzskata, ka jebkura veida radušos radioaktīvo atkritumu iznīcināšanas plāna īstenošana, demontējot FRF2 pētniecības reaktora atlikušo daļu Hesēnē, netālu no Frankfurtes pie Mainas, Vācijas Federatīvajā Republikā, gan normālos apstākļos, gan negadījumā, kura veids un apjoms ņemts vērā vispārīgajos datos, no veselības viedokļa neradīs nekādu būtisku ūdens, zemes vai gaisa radioaktīvo piesārņojumu kādā no dalībvalstīm.

Valsts atbalsts – Itālija**Valsts atbalsts C 38/2004 (ex NN 58/04) – Atbalsts uzņēmumam Portovesme Srl****Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu**

(2005/C 30/06)

Dokuments attiecas uz EEZ

Ar 16.11.2004 vēstuli, kura iztulkota autentiski un iekļauta pēc šā kopsavilkuma, Komisija ir paziņojusi Itālijai par savu lēmumu saistībā ar iepriekšminētajiem pasākumiem uzsākt procedūru, kas paredzēta EK Līguma 88. panta 2. punktā.

Ieinteresētās puses mēneša laikā var iesniegt savas piezīmes, skaitot no šā kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas dienas, nosūtot tās uz šādu adresi:

Eiropas Komisija
Direction générale de la Concurrence
Grefe Aides d'Etat
SPA 3 6 / 5
B-1049 BRUXELLES
Fakss: +32 2 296.12.42

Šos apsvērumus nosūtīs uz Itāliju. Piezīmju iesniedzēja puse var rakstiski lūgt neizpaust savu identitāti, norādot šāda lūguma iemeslus.

1. Apraksts

Ministru padomes priekšsēdētāja 2004. gada 6. februāra dekrētā ir norādīts, ka līdz 2007. gada 30. jūnijam tiek piešķirts preferenciāls tarifs par elektroenerģijas piegādi alumīnija, svina, sudraba un cinka ražošanas uzņēmumiem, kas atrodas attālās vietās, kurās nav savienojumu ar valsts enerģētikas un gāzes tīkliem, vai arī šādi savienojumi ir nepietiekami.

Ar 2004. gada 5. jūlija rezolūciju Nr. 110/04 Elektroenerģijas un gāzes pārvalde norādīja, ka uzņēmumiem Alcoa Srl (iepriekš Alumix SpA), Portovesme Srl, ILA (Industria Lavorazioni Alluminio Spa) un Euroallumina Spa, kas atrodas Sardīnijas reģionā, saskaņā ar iepriekš minēto rezolūciju pienākas īpašs tarifa režīms.

Attiecīgais režīms ir raksturots 73. pantā Noteikumos par tādu pakalpojumu sniegšanu, kas saistīti ar elektroenerģijas pārvadi, sadali, mērījumiem un pārdošanu, laika posmā no 2004. līdz 2007. gadam, kas paredzēti Elektroenerģijas un gāzes pārvaldes 2004. gada 30. janvāra rezolūcijas Nr. 5⁽¹⁾ A pielikumā un tās grozījumos⁽²⁾. Tajā teikts, ka elektroenerģijas patērētājs var pretendēt uz "kompensāciju" (*componente tariffaria compensativa*), ko nosaka, pamatojoties uz starpību starp tarifu, kas ligts ar elektroenerģijas piegādātāju, un preferenciālo tarifu.

2. Izvērtēšana

Lai izvērtētu šāda pasākuma atbilstību Līguma 87. panta 1. punktam, ir jānosaka, vai šāds režīms sniedz priekšrocības tā saņēmējiem, vai šādas priekšrocības ir valsts pasākuma rezultāts, vai attiecīgie pasākumi ietekmē konkurenci un vai tie var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.

⁽¹⁾ Articolo 73 del Testo integrato delle disposizioni per l'erogazione dei servizi di trasmissione, distribuzione, misura e vendita dell'energia elettrica per il periodo di regolazione 2004-2007, riportato nell'Allegato A della Deliberazione dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 30.1.2004, n. 5/04.

⁽²⁾ Delibera dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas n. 148 del 9.08.2004.

Piemērojot elektroenerģijas tarifus, kas ir zemāki, nekā tirgus tarifi, tiek sniegtas ekonomiskas priekšrocības, jo tādejādi tiek samazinātas saņēmēja ražošanas izmaksas. Šos pazeminātos tarifus piemēro uzņēmumiem, kas darbojas alumīnija, svina, sudraba un cinka ražošanas nozarēs vienā Itālijas reģionā (Sardīnijā), proti, pašlaik tikai četriem uzņēmumiem. Tā kā pazeminātos tarifus citu ražošanas nozaru uzņēmumiem vai to pašu nozaru uzņēmumiem citos reģionos nepiemēro, Sardīnijas uzņēmumi atrodas labvēlīgākā situācijā.

Šajā gadījumā Itālijas iestāžu lēmums pazemināt elektroenerģijas tarifus ir vienpusējs lēmums. Saskaņā ar *Elektroenerģijas un gāzes pārvaldes 2004. gada 9. augusta rezolūciju Nr. 148* šādu pasākumu finansē, izmaksājot tiešas kompensācijas elektroenerģijas patērētājiem no *Cassa Conguaglio per il settore elettrico* jeb elektroenerģijas nozares izlīdzinājuma fonda. Saskaņā ar 2000. gada 18. oktobra rezolūcijas Nr. 194/00 6. pantu *Cassa Conguaglio* pārvaldības komitejas priekšsēdētāju un locekļus ieceļ Elektroenerģijas un gāzes pārvalde, vienojoties ar ekonomikas un finanšu lietu ministru. Tā kā kompensācijas tiek izmaksātas no fonda, kuru izveidojusi un kontrolē valsts, atbalstu finansē no valsts līdzekļiem.

Arī konkrētajā gadījumā šie pasākumi draud izraisīt konkurences traucējumus, jo tie nostiprina priekšrocības saņēmēšu uzņēmumu finansiālo stāvokli un darbības iespējas atšķirībā no tiem uzņēmumiem, kas šādas priekšrocības nesaņem. Turklāt, ņemot vērā to, ka attiecīgo uzņēmumu ražotās preces tiek tirgotas pasaules tirgos, attiecīgie pasākumi var ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību.

Ņemot vērā iepriekš izklāstītos iemeslus, konkrēto pasākumu Līguma 87. panta 1. punkts principā aizliedz, un to par sadērīgu ar kopējo tirgu var uzskatīt tikai tad, ja uz to attiecinā kādu no Līgumā paredzētajām atkāpēm.

Piešķirot kompensāciju, lai tādējādi pazeminātu elektroenerģijas tarifus, tiek samazināti atsevišķu uzņēmumu kārtējie izdevumi. Šāds kārtējo izdevumu samazinājums ir atsevišķiem uzņēmumiem paredzēts darbības atbalsts.

Saskaņā ar pašreiz spēkā esošajām Pamatnostādņēm par valsts atbalstu reģioniem⁽³⁾ darbības atbalsts principā ir aizliegts. Izņēmuma kārtā tomēr drīkst piešķirt reģionālo atbalstu tajos reģionos, uz kuriem attiecas Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētās atkāpes, ar nosacījumu, ka šāds atbalsts sniedz atbilstošu ieguldījumu reģiona attīstībā, ka tā veids un līmenis atbilst tiem trūkumiem, ko tas paredz novērst. Darbības atbalsti ir pakāpeniski jāsamazina, un jāierobežo arī to izmaksāšanas laiks.

Konkrētajā gadījumā runa ir par individuāliem *ad hoc* atbalstiem, kas piešķirti ierobežotam uzņēmumu skaitam atsevišķās nozarēs. Šajā posmā Komisijai ir šaubas par to, vai pastāv saikne starp atbalstu četriem uzņēmumiem, kam piemērots šāds pasākums, un reģiona attīstību, un vai attiecīgais atbalsts atbilst tiem reģionu trūkumiem, ko tas paredz novērst. Pamatojoties uz šobrīd pieejamo informāciju, šis individuālais atbalsts drīzāk ir daļa no mērķtiecīgi orientētas vai uz kādu konkrētu sektoru vērstas ražošanas politikas, jo tas novirzās no reģionālo atbalstu politikas, kam pēc būtības būtu jāsauglabā neitralitāte attiecībā un ražošanas resursu sadali starp dažādām saimnieciskās darbības nozarēm. Komisija šaubās arī par to, kāds ir šā īpašā tarifa režīma finansēšanas un pārvaldīšanas mehānisms, kā arī par to, kā tiek aprēķinātas elektroenerģijas tarifu samazināšanai paredzētās kompensācijas.

Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. pantu jebkādu nelikumīgu atbalstu var atgūt no tā saņēmēja.

[VĒSTULES TEKSTS]

“Con la presente la Commissione si pregia informare l'Italia che, dopo avere esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito all'aiuto menzionato in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

1. PROCEDIMENTO

1. Con lettera del 4 dicembre 2003 (A/38568 dell'8.12.2003), uno studio di avvocati ha portato all'attenzione dei servizi della Commissione una serie di articoli di stampa segnalando l'intenzione delle autorità italiane di applicare tariffe elettriche ridotte a favore della società Portovesme Srl.
2. Con lettera del 22 gennaio 2004 (D/50373) e del 19 marzo 2004 (D/52054), i servizi della Commissione

⁽³⁾ OV C 74, 10.3.1998., 9. lpp.

hanno chiesto chiarimenti su questa misura. Le autorità italiane hanno risposto con lettera del 6.2.2004 (CAB A/352 del 17.2.2004) e del 9 giugno 2004 (A/34260 dell'11.6.2004). Con lettera del 20 settembre 2004 (A/37093 del 22.9.2004), le autorità italiane hanno inviato informazioni supplementari.

2. DESCRIZIONE

3. Il decreto del presidente del Consiglio dei ministri del 6.2.2004 prevede che sia accordata fino al 30.6.2007 una tariffa preferenziale per la fornitura di energia elettrica ad imprese che appartengono ai settori della produzione di alluminio, piombo, argento e zinco, situati in territori insulari caratterizzati da assenza o insufficienza di connessioni alle reti nazionali di energia e di gas.
4. Con delibera del 5.7.2004 n. 110/04, l'Autorità per l'energia elettrica ed il gas autorizza le imprese: Alcoa Srl (ex Alumix Spa), Portovesme Srl, ILA (Industria Lavorazioni Alluminio Spa) e Euroallumina Spa, ubicate tutte nella regione Sardegna, a beneficiare di un regime tariffario speciale in virtù di detto decreto. Con la stessa delibera, l'Autorità per l'energia elettrica ed il gas prevede anche che l'elenco dei beneficiari del regime in questione sia aggiornato annualmente sulla base delle informazioni ricevute dal Ministero italiano delle attività produttive.
5. Il regime in questione è descritto all'articolo 73 delle *Disposizioni per l'erogazione dei servizi di trasmissione, distribuzione, misura e vendita dell'energia elettrica per il periodo di regolazione 2004-2007*, riportato nell'allegato A della delibera dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 30.1.2004, n. 5⁽⁴⁾ e sue modifiche⁽⁵⁾. Esso prevede la concessione al consumatore di energia elettrica di una componente tariffaria compensativa, fissata sulla base della differenza tra la tariffa elettrica stabilita con il distributore di energia e una tariffa preferenziale.
6. Secondo le autorità italiane, tale regime tariffario speciale troverebbe la sua giustificazione nelle condizioni svantaggiose dei sistemi elettrici di alcune zone dell'Italia, caratterizzate dall'assenza di infrastrutture elettriche di collegamento con le reti nazionali di trasporto: nel caso specifico, la regione Sardegna manca di connessione alla rete di gas naturale ed è insufficientemente collegata alla rete elettrica. In particolare, secondo le autorità italiane:

— il sistema elettrico della regione Sardegna sarebbe caratterizzato da prezzi troppo elevati dell'energia, che non sono conformi alla dinamica dei costi di produzione delle imprese dell'isola; ciò penalizzerebbe i grandi consumatori di energia a causa dell'impatto dei costi di approvvigionamento sull'insieme dei costi di produzione;

⁽⁴⁾ Articolo 73 del testo integrato delle disposizioni per l'erogazione dei servizi di trasmissione, distribuzione, misura e vendita dell'energia elettrica per il periodo di regolazione 2004-2007, riportato nell'allegato A della delibera dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 30.1.2004, n. 5/04 (G.U.R.I n. 83 dell'8 aprile 2004).

⁽⁵⁾ Delibera dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 9.8.2004 n. 148.

- la regione Sardegna sarebbe caratterizzata da una situazione di sottoutilizzazione delle capacità di produzione di energia elettrica: nel 2003, il livello di utilizzazione di tali capacità era del 46 %⁽⁶⁾; inoltre, la produzione regionale di energia era di 13 000 GWh e gli impianti termoelettrici avrebbero potuto produrre nel 2003 circa 28 000 GWh;
- l'interscambio di energia elettrica con l'Italia è attualmente assicurato da due cavi di 200kV con una capacità di 270 MW;
- si prevede un aumento del tasso annuale di domanda di energia elettrica per il periodo 2002-2012 del 3 %;
- un progetto a breve termine prevede la costruzione di un cavo di 150 kV tra la Corsica e la Sardegna; un progetto a lungo termine prevede la costruzione di un cavo della potenza di 1 000 MW tra la Sardegna e la penisola.

3. VALUTAZIONE

3.1 Esistenza di un aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato

7. Per valutare se la misura disposta dal regime costituisca un aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, occorre determinare se procuri un vantaggio ai beneficiari, se il vantaggio sia di origine statale, se la misura in questione incida sulla concorrenza e se sia atta ad alterare gli scambi intracomunitari.
8. Il primo elemento costitutivo dell'articolo 87, paragrafo 1, è l'esistenza di un "aiuto": costituisce un aiuto propriamente detto una misura che procuri un vantaggio a taluni beneficiari specifici. Si tratta pertanto di determinare, da un lato, se le imprese beneficiarie ricevano un vantaggio economico che non avrebbero ottenuto in normali condizioni di mercato oppure se evitino di sostenere costi che normalmente dovrebbero gravare sulle risorse proprie delle imprese e, dall'altro lato, se tale vantaggio sia concesso a una determinata categoria di imprese. L'applicazione di tariffe elettriche inferiori a quelle del mercato procura un vantaggio economico dal momento che i costi di produzione dei beneficiari sono ridotti. Inoltre, le tariffe ridotte beneficiano esclusivamente le imprese dei settori della produzione di alluminio, piombo, argento e zinco che operano in una regione dell'Italia (la Sardegna), cioè, attualmente, quattro imprese. Le tariffe ridotte favoriscono tali imprese dal momento che esse non sono accordate alle imprese al di fuori di tali zone.
9. Per quanto riguarda la seconda condizione, per essere considerati aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, i vantaggi devono essere, da una parte, accordati – direttamente o indirettamente – mediante risorse statali e, dall'altra, essere imputabili allo Stato. Nel caso in oggetto, la decisione relativa alla riduzione delle tariffe elettriche è stata presa unilateralmente dalle autorità italiane. Conformemente a quanto stabilito nella delibera

dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 9.8.2004, n. 148⁽⁷⁾, essa è finanziata da compensazioni corrisposte ai consumatori di energia da parte della Cassa Conguaglio per il settore elettrico. In base all'articolo 6 della delibera del 18.10.2000 n. 194/00⁽⁸⁾, il presidente ed i membri del comitato di gestione della Cassa Conguaglio sono nominati dall'Autorità per l'energia elettrica ed il gas in accordo con il Ministro dell'Economia e delle Finanze. Poiché le compensazioni provengono da un fondo istituito e controllato dallo Stato, l'aiuto è finanziato da risorse statali⁽⁹⁾.

10. Tale misura di Stato persegue un obiettivo che rientra nell'ambito di politiche definite dalle autorità nazionali, vale a dire la riduzione delle tariffe elettriche elevate che dovrebbero essere pagate da imprese caratterizzate da produzioni ad elevata intensità energetica, come le produzioni di alluminio, di piombo, di argento e di zinco, e ubicate in regioni isolate e non sufficientemente connesse alle reti energetiche.

11. In base alla terza e quarta condizione di applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, l'aiuto deve falsare o minacciare di falsare la concorrenza e incidere o essere di natura tale da incidere sugli scambi intracomunitari. Nel caso in oggetto, tali misure minacciano di falsare la concorrenza dal momento che rafforzano la posizione finanziaria e le possibilità d'azione delle imprese beneficiarie rispetto ai concorrenti che non ne beneficiano. Inoltre, poiché i prodotti delle imprese in questione (alluminio, piombo, argento e zinco) sono commercializzati sui mercati mondiali, le misure in questione possono incidere sugli scambi intracomunitari.

12. Per i motivi di cui sopra, le misure in oggetto sono in linea di principio vietate dall'articolo 87, paragrafo 1 del trattato e possono essere considerate compatibili con il mercato comune soltanto se possono beneficiare di una delle deroghe previste da tale trattato.

3.2 Valutazione della compatibilità della misura con il mercato comune

13. La concessione di compensazioni destinate alla riduzione delle tariffe elettriche comporta la riduzione delle spese correnti di talune imprese. Tale riduzione delle spese correnti può essere considerata un aiuto al funzionamento a imprese individuali.
14. Gli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale attualmente in vigore⁽¹⁰⁾ vietano, in linea di principio, gli aiuti al funzionamento. Tuttavia, possono essere concessi, a titolo eccezionale, aiuti a finalità regionale, nelle regioni che beneficiano della deroga ex articolo 87, paragrafo 3, lettera a) del trattato, purché siano giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale e della loro natura e purché il loro livello sia proporzionato agli svantaggi che intendono compensare. Gli aiuti al funzionamento devono essere limitati nel tempo e decrescenti.

⁽⁶⁾ Nel 2003, la Sardegna disponeva di una capacità di produzione di 3 800 MW con una domanda massima di 1 800 MW. La potenza installata di 3 800 MW è così suddivisa: idroelettrica: 431 MW; termoelettrica 3 278 MW; eolica e fotovoltaica: 100 MW.

⁽⁷⁾ Vedi nota n. 2.

⁽⁸⁾ G.U.R.I. n. 257 del 3.11.2000.

⁽⁹⁾ Sentenza del 13.3.2001, causa C-379/98, PreussenElektra (Rec. p. I-2099, punto 58).

⁽¹⁰⁾ GU C 74 del 10.3.1998, pag. 9.

15. Nel caso in oggetto, si tratta di aiuti individuali *ad hoc* concessi a un numero limitato di imprese che appartengono a specifici settori. In questa fase, la Commissione nutre dei dubbi riguardo al collegamento tra l'aiuto a favore delle quattro imprese beneficiarie della misura e lo sviluppo regionale e riguardo alla proporzionalità dell'aiuto in oggetto e gli svantaggi regionali cui esso mira a ovviare. Inoltre, sulla base delle informazioni disponibili al momento, tali aiuti individuali sembrano rientrare nell'ambito di politiche industriali puntuali o settoriali piuttosto che nello spirito della politica degli aiuti regionali, la quale dovrebbe restare neutrale per quanto riguarda la distribuzione delle risorse produttive tra i diversi settori ed attività economiche.
16. Inoltre, la Commissione nutre dei dubbi quanto al meccanismo di finanziamento di tale regime tariffario speciale, alla sua gestione amministrativa e alle modalità di calcolo delle compensazioni destinate alla riduzione delle tariffe elettriche.
17. Infine, secondo le autorità italiane, la tariffa preferenziale prevista dalla misura in questione (di circa 20 EUR/MWh) coinciderebbe con la tariffa fissata nel 1996 a favore della società Alumix Spa per la fornitura di energia elettrica negli anni 1996-2005.
18. Infatti, nel 1996, la Commissione aveva giudicato che la tariffa preferenziale a favore della Alumix Spa, per il periodo in oggetto, non era un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato⁽¹⁾. La Commissione aveva concluso che, considerata la situazione di sovrapproduzione di energia elettrica in Sardegna e il fatto che, all'epoca, il prezzo concesso dal produttore e distributore nazionale di energia elettrica ENEL a Alumix era superiore al costo marginale medio della produzione dell'elettricità, ENEL agiva come un operatore privato in un'economia di mercato.
19. Sulla base delle informazioni di cui dispone attualmente, la Commissione europea dubita della comparabilità della misura in questione con quella esaminata e approvata dalla Commissione nel 1996. Nel 1996, infatti, ENEL era l'unico produttore e distributore di energia in Italia e la tariffa elettrica ridotta praticata da ENEL a favore della società Alumix Spa era stata confrontata con il costo marginale medio della produzione di energia elettrica di ENEL per il periodo indicato.
20. Invece, nel caso in esame, le autorità italiane intervengono selettivamente, in un contesto di mercato dell'energia liberalizzato, a favore di talune imprese al fine di compensare la differenza tra una tariffa di mercato conclusa con un produttore qualsiasi di energia e la tariffa preferenziale fissata nel 1996.
21. La Commissione nota inoltre che la misura in oggetto potrebbe produrre effetti di riduzione del livello di tassazione applicabile all'energia elettrica. In tal caso, tale misura necessiterebbe di una base giuridica nell'ambito della Direttiva 2003/96/CE del 27 ottobre 2003, che ristrutturava il quadro comunitario per la tassazione dei prodotti energetici e dell'elettricità. A tal proposito, le autorità italiane sono invitate a qualificare tale misura nell'ambito del regime armonizzato di cui alla Direttiva precitata.
22. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione invita l'Italia a presentare, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE, le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione dell'aiuto, entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita inoltre le autorità a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai beneficiari potenziali dell'aiuto.
23. La Commissione ricorda all'Italia l'effetto sospensivo dell'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE e rinvia all'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio in base al quale ogni aiuto illegale potrà essere recuperato presso il beneficiario.
24. Con la presente la Commissione comunica all'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Informerà inoltre gli interessati nei paesi EFTA firmatari dell'accordo SEE attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale*, e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione."

⁽¹⁾ GU C 288 dell'1.10.1996.

Informatīvs paziņojums par uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus projektiem un atbalsta pasākumiem (PASR – 2005) saistībā ar sagatavošanas pasākumu “Eiropas rūpnieciskā potenciāla stiprināšana drošības pētniecības jomā”

(2005/C 30/07)

Saistībā ar to, ka 2005. gada 4. februārī pieņemts Lēmums K(2005)259 par 2005. gada Darba programmu saistībā ar sagatavošanas pasākumu Eiropas rūpnieciskā potenciāla stiprināšanai drošības pētniecības jomā attiecībā uz programmu Eiropas drošības attīstībai ar zinātniskās izpētes un tehnoloģijas palīdzību, Eiropas Kopienų Komisija izziņo uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus projektiem un atbalsta pasākumiem.

Uzaicinājuma numurs: PASR – 2005

Paredzētā publicēšanas diena: 2005. gada 5. februāris

Paredzētais iesniegšanas termiņš: 2005. gada 3. maijs

Kopējais paredzamais budžets: EUR 15 miljoni

Papildu informācija: Eiropas Komisija

Informācijas birojs par sagatavošanas pasākumu drošības zinātniskās izpētes jomā (*The Preparatory Action in the field of Security Research Information Desk*)

E-pasts: rtd-pasr@cec.eu.int

Tīmekļa vietne: www.cordis.lu/security

VALSTS ATBALSTS – ITĀLIJA

Valsts atbalsts C 32/2004 (ex N347/2003) – Piegādes termiņa pagarināšana pieciem *Fincantieri* būvētiem pasažieru kuģiem

Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu

(2005/C 30/08)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

Ar 20. februāri 2004 vēstuli, kura iztulkota autentiski un iekļauta pēc šā kopsavilkuma, Komisija ir paziņojusi Itālijai par savu lēmumu saistībā ar iepriekšminētajiem pasākumiem uzsākt procedūru, kas paredzēta EK Līguma 88. panta 2. punktā.

Ieinteresētās puses mēneša laikā var iesniegt savas piezīmes, skaitot no šā kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas dienas, nosūtot tās uz šādu adresi:

Eiropas Komisija
Direction générale de la Concurrence
Greffé Aides d'Etat
SPA 36/5
B-1049 BRUXELLES
Fakss: +32 2 296.12.42

Šos apsvērumus nosūtīs uz Itāliju. Piezīmju iesniedzēja puse var rakstiski lūgt neizpaust savu identitāti, norādot šāda lūguma iemeslus.

KOPSAVILKUMS

Itālija 2003. gada jūlijā pieprasīja pagarināt triju gadu piegādes termiņu pieciem *Fincantieri* būvētiem pasažieru kuģiem, ko pasūtījuši dažādi *Carnival Corporation* meitas uzņēmumi. Tika pieprasīts piegādes termiņus pārcelt no 2003. gada beigām uz dažādiem datumiem 2004. gadā un līdz 2005. gada oktobrim. *Fincantieri* šos kuģus jau būvē, ievērojot jaunus piegādes termiņus.

Pieprasījumam nepieciešams Komisijas apstiprinājums, jo saskaņā ar 3. pantu Padomes Regulā Nr. 1540/1998 par valsts atbalstu kuģu būvniecībai, kuģi, kas piegādāti pēc 2003. gada, nav tiesīgi saņemt darbības atbalstu, pat ja līgumi noslēgti līdz 2000. gada beigām. Kopējais atbalsta apjoms kuģiem ir 243 miljoni EUR.

Itālijas pieprasījuma paziņotais iemesls bija tāds pats kā iepriekšējiem Komisijas lēmumiem, ar kuriem tika apstiprināti šādi pieprasījumi, kā piemēram, par *Meyer Werft* ⁽¹⁾, kur kuģa īpašnieks pieprasīja vēlāku kuģu piegādi sakarā ar 2001. gada 11. septembra teroristu uzbrukumiem.

Komisija šajā sakarībā atzīmē, ka galīgie līgumi, kas parakstīti 2000. gada decembrī un kuros norādītie piegādes datumi ir 2003. gada jūnijs un decembris, ir katram kuģim. Kuģu būvētavas lielākais klients arī pieprasīja piegādes datumu pārcelšanu uz vēlāku datumu sakarā ar 11. septembra notikumiem. Tādēļ no šī viedokļa attiecīgais pasākums atbilst tiem pašiem kritērijiem, kā lēmumā par *Meyer Werft*.

(1) OV C 238, 3.10.2002., 14. lpp., valsts atbalsta lieta N 843/01.

Tomēr Komisija uzskatīja par nepieciešamu pārbaudīt, vai *Fincantieri* tehniski būtu varējusi piegādāt kuģus 2003. gada beigās. Ja tas tehniski nebūtu bijis iespējams, piegādes termiņa pagarināšana Itālijai dotu iespējas piešķirt vairāk darbības atbalsta nekā tas būtu atļauts.

Tādēļ Komisija, balstoties uz neatkarīga eksperta sniegtu analīzi, novērtējusi, vai *Fincantieri* tehniski būtu varējis šos piecus kuģus piegādāt līdz 2003. gada beigām.

Analīze liek šaubīties, vai sākotnējais plāns bija izpildāms un vai *Fincantieri* tehniski būtu varējis šos piecus kuģus piegādāt līdz 2003. gada beigām. Šaubas ir par vienu kuģi, korpuse numurs 6079, kuru sākotnēji bija plānots piegādāt 2005. gada oktobrī. Tādēļ Komisija nolēma attiecībā uz pieprasījumu par šī kuģa piegādes termiņa pagarināšanu uzsākt oficiālu procedūru.

Attiecībā uz pārējiem četriem kuģiem Komisijai nav šaubu, ka tie varēja tikt piegādāti līdz 2003. gada beigām, un tādēļ atļauj pagarināt šo kuģu piegādes termiņus atbilstoši Itālijas pieprasījumam.

[VĒSTULES TEKSTS]

“(1) La Commissione si pregia informare l'Italia che, dopo aver esaminato le informazioni trasmesse dalle autorità italiane relative alla misura in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE per alcune parti di detta misura.

PROCEDIMENTO

- (2) Con lettera del 31 luglio 2003, l'Italia ha notificato la suddetta misura alla Commissione, che ha richiesto ulteriori informazioni alle autorità italiane con lettere del 21 agosto 2003, 16 ottobre 2003, 27 gennaio 2004 e 16 febbraio 2004. L'Italia ha trasmesso le informazioni richieste con lettere del 16 settembre 2003, 6 novembre 2003, 1° dicembre 2003, 4 febbraio 2004, 12 febbraio 2004, 5 aprile 2004 e 8 luglio 2004.

DESCRIZIONE DETTAGLIATA DELL'AIUTO**L'aiuto e i beneficiari**

- (3) L'Italia ha richiesto alla Commissione la concessione di una proroga del termine di consegna del 31 dicembre 2003 di cui all'articolo 3 del regolamento (CE) n. 1540/98 relativo agli aiuti alla costruzione navale (in appresso "regolamento sulla costruzione navale")⁽²⁾, a cui è subordinata la fruizione di aiuti al funzionamento connessi a contratto. L'istanza di proroga presentata riguarda la consegna da parte di Fincantieri di cinque navi da crociera, per un valore contrattuale complessivo di 2,1 miliardi di EUR ed un importo di aiuti di 243 milioni di EUR.
- (4) Fincantieri è una società pubblica con sei cantieri in Italia, specializzata nella costruzione di navi da crociera ma che costruisce anche altri tipi di navi destinate alla navigazione marittima.
- (5) L'Italia precisa che i contratti definitivi per le navi in questione sono stati firmati nel dicembre 2000 e che la consegna, stando alle clausole contrattuali, era prevista per giugno o dicembre 2003. Le navi sono state ordinate da diverse filiali di Carnival Corporation (in appresso "Carnival"), un operatore di crociere statunitense. Su tale base venivano promesse: a Fincantieri, aiuti al funzionamento connessi a contratto per la costruzione di quattro di queste navi; a Carnival⁽³⁾, aiuti al funzionamento per la costruzione di una delle navi. (cfr. tabella 1)
- (6) **Tabella 1: Navi per le quali si richiede una proroga**

Numero della nave	Primo termine di consegna	Nuovo termine di consegna	Valore contrattuale stimato (in milioni di USD)	Beneficiario
6077	giugno 03	apr. 04	410	Fincantieri
6078	dic. 03	genn. 05	410	Fincantieri
6079	dic. 03	ott. 05	410	Fincantieri
6082	dic. 03	sett. 04	500	Fincantieri
6087	dic. 03	ott. 04	390	Carnival
			2120	

⁽²⁾ GU L 202 del 18.7.1998, pag. 1.

⁽³⁾ In base alle norme italiane relative agli aiuti al funzionamento a favore della costruzione navale, gli aiuti possono essere concessi al cantiere o al proprietario della nave.

- (7) L'Italia precisa inoltre che il proprietario della nave ha richiesto, nell'autunno 2001, una proroga delle consegne a scadenze diverse nel 2004 e 2005, motivandola con il grave impatto degli attentati terroristici dell'11 settembre 2001 sul settore delle crociere. Fincantieri ha acconsentito alla richiesta e l'Italia chiede ora una proroga del termine di consegna affinché le navi possano ancora beneficiare degli aiuti al funzionamento.
- (8) Nella loro notifica, le autorità italiane fanno riferimento alla decisione della Commissione del 5 giugno 2002⁽⁴⁾ con la quale si autorizza una proroga analoga del termine di consegna di una nave da crociera in costruzione presso il cantiere tedesco Meyer Werft. Le autorità italiane sottolineano le analogie esistenti tra i due casi per quanto riguarda: (i) le motivazioni addotte per la proroga (impatto degli attentati terroristici dell'11 settembre 2001), (ii) il mercato interessato (crociere) e (iii) il rapporto di dipendenza commerciale tra il cantiere e il proprietario della nave (Carnival è il maggiore cliente di Fincantieri).

VALUTAZIONE**Base giuridica**

- (9) Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. Secondo la giurisprudenza costante della Corte di giustizia europea, il criterio della distorsione degli scambi è applicabile se l'impresa beneficiaria svolge attività economica che comporta scambi tra Stati membri.
- (10) La Commissione rileva che la questione della proroga del periodo massimo per la consegna è determinante ai fini dell'ammissibilità del contratto alla fruizione degli aiuti al funzionamento, a norma dell'articolo 3 del regolamento sulla costruzione navale. L'aiuto al funzionamento di cui trattasi consiste nel finanziamento mediante fondi statali di parte dei costi che il cantiere in questione dovrebbe normalmente sostenere per costruire una nave. A ciò si aggiunga che la costruzione navale è un'attività economica che comporta scambi tra Stati membri. L'aiuto in oggetto rientra pertanto nel campo di applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE.
- (11) L'articolo 87, paragrafo 3, lettera e), del trattato CE statuisce che possono considerarsi compatibili con il mercato comune le categorie di aiuti determinate con decisione del Consiglio, che delibera a maggioranza qualificata su proposta della Commissione. La Commissione rileva che, su tale base giuridica, il 29 giugno 1998 il Consiglio ha adottato il regolamento sulla costruzione navale.
- (12) La Commissione rileva che, in base al regolamento sulla costruzione navale, per "costruzione navale" s'intende la costruzione di navi mercantili d'alto mare a propulsione autonoma. La Commissione rileva altresì che Fincantieri costruisce questo tipo di navi e che si tratta pertanto di un'impresa interessata da detto regolamento.

⁽⁴⁾ GU C 238 del 3.10.2002, pag. 14, aiuto di Stato n. N 843/01.

- (13) L'istanza presentata dalle autorità italiane va valutata sulla base del regolamento sulla costruzione navale, nonostante quest'ultimo non sia più in vigore dalla fine del 2003, in quanto: (i) le norme in base alle quali l'Italia ha concesso l'aiuto sono state approvate per effetto di detto regolamento, (ii) l'aiuto è stato concesso quando il regolamento era ancora in vigore e (iii) le norme connesse al termine di consegna di tre anni sono in esso contenute.
- (14) L'articolo 3, paragrafo 1, del regolamento sulla costruzione navale prevede fino al 31 dicembre 2000 un contributo massimo del 9 % a titolo di aiuto al funzionamento connesso ad un contratto. In base all'articolo 3, paragrafo 2, del medesimo regolamento, il massimale di aiuto applicabile al contratto è costituito dal massimale vigente alla data della firma del contratto definitivo. Ciò non si applica, tuttavia, alle navi la cui consegna sia avvenuta dopo oltre tre anni dalla firma del contratto. In tali casi, il massimale applicabile è lo stesso in vigore tre anni prima della consegna della nave. Il termine ultimo di consegna per una nave che può ancora beneficiare degli aiuti al funzionamento era dunque, in linea di principio, il 31 dicembre 2003.
- (15) L'articolo 3, paragrafo 2, prevede tuttavia che la Commissione possa concedere una proroga del termine ultimo di consegna di tre anni qualora ciò sia giustificato dalla complessità tecnica del singolo progetto di costruzione navale in questione, o da ritardi dovuti a perturbazioni inattese, gravi e documentate che si ripercuotano sul programma di lavoro di un cantiere, causate da circostanze eccezionali, imprevedibili ed esterne all'impresa. Da notare che l'Italia basa l'istanza di proroga del termine di consegna su circostanze eccezionali ed imprevedibili.
- (16) La Commissione osserva che il Tribunale di primo grado ha fornito un'interpretazione di detta disposizione nella sua sentenza del 16 marzo 2000 ⁽⁵⁾ e ha stabilito che tale disposizione debba essere interpretata restrittivamente.
- (17) La Commissione riconosce inoltre di aver concesso proroghe dei termini di consegna diverse volte nel corso degli anni precedenti, soprattutto in relazione all'impatto degli attacchi terroristici dell'11 settembre 2001 e alla loro ripercussione sul settore delle crociere.
- (18) Il caso in oggetto evidenzia forti analogie con il già menzionato caso di Meyer Werft ed altre decisioni simili. La Commissione ritiene pertanto che queste decisioni del passato creino precedenti pertinenti al caso in questione. La valutazione sarà quindi finalizzata a verificare se gli stessi fatti presenti per gli altri casi siano presenti anche nel caso in oggetto.
- Valutazione dei fatti**
- (19) La Commissione rileva in proposito che i contratti definitivi, firmati nel dicembre 2000 con termini di consegna previsti per giugno e dicembre 2003, sussistono per ciascuna nave. Il maggiore cliente del cantiere ha inoltre richiesto la proroga dei termini di consegna in seguito agli attentati terroristici dell'11 settembre 2001. Da questo punto di vista si può quindi affermare che la misura notificata soddisfa gli stessi criteri di cui alla decisione relativa a Meyer Werft.
- (20) La Commissione osserva, tuttavia, che in base alle informazioni a sua disposizione, in origine la consegna delle navi era prevista per il 2004 e il 2005. Tale informazione è stata peraltro confermata anche dall'Italia. I termini di consegna sono quindi stati cambiati alle date del 2003 soltanto in una fase successiva, verso la fine del 2000, perché altrimenti le navi non avrebbero potuto beneficiare degli aiuti al funzionamento.
- (21) La Commissione osserva che la consegna nel 2003 di tutte le cinque navi notificate, oltre ad altre navi la cui consegna era già prevista per il 2003, avrebbe rappresentato un carico di lavoro enorme per Fincantieri. La Commissione ritiene pertanto necessario verificare se Fincantieri avrebbe potuto sostenere lo sforzo tecnico di consegnare le navi in questione entro la fine del 2003. Se ciò non fosse stato tecnicamente possibile, una proroga del termine di consegna avrebbe consentito all'Italia di contemplare aiuti al funzionamento d'importo superiore al lecito.
- (22) Per quanto riguarda la capacità tecnica di Fincantieri di consegnare tutte le cinque navi prima della fine del 2003, l'Italia dichiara che ciò sarebbe possibile ottimizzando le attività dei sei cantieri dell'impresa, in particolare costruendo sezioni e navi nei cantieri non destinati normalmente alla costruzione di navi da crociera. L'Italia ha inoltre trasmesso alla Commissione una copia del piano di produzione del dicembre 2000, in cui venivano indicate le date di consegna del 2003.
- (23) Le informazioni trasmesse dall'Italia sono state esaminate da un esperto indipendente su richiesta della Commissione. Sulla base dei risultati di tale analisi, la Commissione manifesta dubbi circa la capacità tecnica di Fincantieri di consegnare tutte le cinque navi entro la fine del 2003.
- (24) I dubbi sono supportati da tre motivazioni. La prima riguarda il progetto di costruire una delle navi nel cantiere di Ancona, che avrebbe comportato un complesso processo produttivo, considerando che le sezioni degli scafi da assemblare dovevano essere spostate ad un cantiere militare (Arsenale Triestino) per essere poi ritrasferite ad Ancona dato che le dimensioni del bacino d'attracco di Ancona sono inferiori a quelle della nave. Si aggiunga che, sino a quel momento, ad Ancona non erano mai state costruite navi così complesse, per cui sussistono dubbi circa la capacità di far fronte a tale operazione, non da ultimo per quanto concerne l'allestimento delle navi. Tenendo conto di tali considerazioni, la costruzione della nave 6077 ad Ancona avrebbe comportato un allestimento assolutamente eccezionale presso il cantiere di Palermo a seguito dello spostamento di produzione da Ancona a Palermo.

⁽⁵⁾ T-72/98, Astilleros Zamacona SA contro Commissione, Racc. 2000-II, pag. 1683.

- (25) I dubbi riguardano, in secondo luogo, il quantitativo stimato dell'allestimento cui avrebbe dovuto provvedere Fincantieri se tutte le cinque navi fossero state consegnate nel 2003, che in detto anno sarebbe stato equivalente al doppio dell'attività di allestimento effettuato sino ad allora da Fincantieri. Inoltre, per il cantiere di Marghera, l'allestimento previsto per il 2003, sarebbe stato superiore di circa il 40 % all'attività svolta sino a quel momento dallo stesso. La Commissione dubita pertanto che il piano di produzione per Fincantieri in generale, e per Marghera in particolare, fosse realistico.
- (26) Per questi due motivi la Commissione dubita che le cinque navi avrebbero mai potuto essere consegnate nel 2005, tuttavia, sulla base delle stesse informazioni e analisi, essa riconosce che sarebbe stato possibile consegnarne almeno quattro.
- (27) La Commissione dubita quindi, in terzo luogo, che una delle cinque navi avrebbe potuto essere consegnata nel 2003. Di quale delle cinque navi potesse trattarsi resta, in un certo qual modo, una questione ipotetica, dato che il piano di produzione è cambiato radicalmente dal dicembre 2000. Se, da un lato, si potrebbe sostenere che ciò riguarda la nave 6077, programmata presso il cantiere di Ancona, la Commissione osserva che questa nave, che alla fine è stata costruita nel cantiere di Marghera, è stata già consegnata nell'aprile 2004.
- (28) La Commissione ritiene che i dubbi maggiori riguardino la nave 6079, ovvero la terza nave gemella della 6077, costruita anch'essa presso il cantiere di Marghera e la cui consegna è prevista per ottobre 2005. La consegna di questa nave è stata notevolmente posticipata rispetto al piano di produzione del dicembre 2000, a seguito della decisione di far costruire la nave 6077 a Marghera. Tali dubbi si fondano inoltre sulle indicazioni (una lettera d'intenti è stata firmata prima che fossero firmati i contratti definitivi nel dicembre 2000) secondo cui sin dall'inizio era stata prevista l'attuale sequenza di fabbricazione, con un termine di consegna molto ritardato per la nave 6079.
- (29) Per quanto concerne le altre quattro navi (6077, 6078, 6082 e 6087), la Commissione ritiene, come già osservato nel suddetto paragrafo (19), che sussistano i motivi per autorizzare una proroga del termine di consegna.
- (30) In considerazione della necessità di posticipare la consegna di queste navi a causa di circostanze eccezionali, imprevedibili ed esterne all'impresa, e in virtù del fatto che l'impresa sarebbe stata in grado di consegnare le navi per la fine del 2003, la proroga del termine ultimo di consegna di tre anni è conforme al disposto dell'articolo 3, paragrafo 2, secondo capoverso, del regolamento sulla costruzione navale e, di riflesso, all'articolo 87, paragrafo 3, lettera e), del trattato CE. I termini di consegna vengono quindi prorogati alle date richieste dall'Italia (cfr. tabella 1).

Conclusioni

- (31) Alla luce di quanto predetto, la Commissione, a norma del disposto dell'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, invita l'Italia a presentare osservazioni e a trasmettere tutte le informazioni che possano risultare utili a dissipare i dubbi sollevati in merito alla richiesta di proroga del termine di consegna per la nave 6079 di Fincantieri, entro un mese dalla data di ricevimento della presente lettera. La Commissione invita le autorità italiane ad inoltrare a stretto giro di posta una copia della presente al potenziale beneficiario degli aiuti.
- (32) La Commissione desidera richiamare l'attenzione dell'Italia sul fatto che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che, ai sensi dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dai beneficiari.
- (33) La Commissione avverte l'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Informerà inoltre gli interessati nei paesi EFTA firmatari dell'accordo SEE attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea* e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione.
- (34) La Commissione accoglie la richiesta dell'Italia di prorogare i termini di consegna delle navi 6077, 6078, 6082 e 6084 alle date riportate nella tabella 1."

Reģistrācijas pieprasījuma publicēšana Regulas (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību 6. panta 2. punkta nozīmē

(2005/C 30/09)

Šī publikācija dod tiesības iesniegt iebildumus minētās regulas 7. un 12.d panta nozīmē. Visi iebildumi, kas attiecas uz šo pieprasījumu, ir jāiesniedz ar dalībvalsts kompetentās iestādes, VTO dalībvalsts vai saskaņā ar 12. panta 3. punktu atzītas trešās valsts starpniecību sešu mēnešu laikā no publicēšanas dienas. Publikācijas pamatojumam jo īpaši izmanto 4.6. punktu, ar ko atzīst, ka pieprasījums ir pamatots Regulas (EEK) Nr. 2081/92 nozīmē.

PADOMES REGULA (EEK) NR. 2081/92

“MIEL DE GALICIA” O “MEL DE GALICIA”

Nr EP: ES/00278/19.2.2003

CAN () AĢN (X)

Šī kopsavilkuma veidlapa ir sniegta informācijas nolūkā. Lai iegūtu visu informāciju, konkrēti, par CAN vai AĢN produktiem, ir jāiepazīstas ar visām specifikācijām, kas ir pieejamas vai nu konkrētā valstī, vai Eiropas Komisijas dienestos ⁽¹⁾

1. *Dalībvalsts kompetentā iestāde:*

Nosaukums: Subdirección General de Sistemas de Calidad Diferenciada, Dirección General de Alimentación, Secretaria General de Agricultura y Alimentación del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, España.

Adrese: Paseo Infanta Isabel, 1 E-28071-MADRID

Tālrunis: (34) 913 475394

Fakss: (34) 913 475410

2. *Pieteicēja grupa:*

2.1. Nosaukums: Mieleles Anta, SL.

2.2. Adrese: C/Ermita, 34 Polígono de A Grela-Bens. A Coruña

2.1. Nosaukums: Sociedad Cooperativa “A Quiroga”

2.2. Adrese: Vilanova, 43 bajo, Fene. A Coruña

2.3. Sastāvs: Ražotāji/apstrādātāji (x) citi ()

3. *Produkcijas veids:*

Klase 1.4 Citi dzīvnieku izcelsmes produkti: medus.

4. *Noteikumu kopuma apraksts:*

(4. panta 2. punkta prasību kopsavilkums)

4.1. Nosaukums: “Miel de Galicia” o “Mel de Galicia”

⁽¹⁾ Eiropas Komisija, Lauksaimniecības ģenerāldirektorāts – Lauksaimniecības produktu kvalitātes nodaļa, B-1049 Brisele

- 4.2. Apraksts: Produkts, kam piešķirta aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde (AĢN) "Miel de Galicia" o "Mel de Galicia", ir medus, kam piemīt noteiktas raksturīgās īpašības, kas definētas šajā aprakstā un kura ražošanas, apstrādes un iepakojšanas procesā ir ievērotas visas šajā aprakstā, kvalitātes kontroles rokasgrāmatā un spēkā esošajos tiesību aktos minētās prasības. Medus tiek ražots dravās ar pārvietojamiem stropiem un iegūts, to izsviežot jeb centrifugējot. Medus ir šķidrā, kristalizētā vai krēmveida stāvoklī un var saturēt arī žāvētus augļus. Tāpat tas var būt šūnās vai kārēs.

Atkarībā no botāniskās izcelsmes Galisijas medus iedalījums ir sekojošs:

- dažādu ziedu medus,
- eikaliptu ziedu medus,
- kastaņu ziedu medus,
- kazeņu ziedu medus,
- viršu ziedu medus.

Ar AĢN aizsargātam medum jāatbilst minētajām iekšzemes tirgum paredzētā medus kvalitātes normām un jāpiemīt šādām raksturīgajām īpašībām.

Fizikāli ķīmiskās īpašības:

- a) ūdens saturs: ne vairāk kā 18,5 %;
- b) diastāzes skaitlis: ne mazāk par 9 pēc *Gothe* skalas. Medū ar zemu enzīmu saturu, kam pēc augstākminētās skalas noteiktā minimālā robeža ir 4, hidroksimetilfurfurola saturs nepārsniedz 10 mg/kg;
- c) hidroksimetilfurfurols: ne vairāk kā 28 mg/kg.

Nektārs/ziedputekšņi:

Kopumā ziedputekšņu daudzumam un spektram jāatbilst Galisijas medus raksturīgajām īpašībām.

Ziedputekšņu kombinācija *Helianthus annuus-Olea europaea-Cistus ladanifer* nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 5 % no kopējā ziedputekšņu daudzuma.

Turklāt atkarībā no ziedu izcelsmes dažādu veidu medū ziedputekšņu gammai jāatbilst sekojošām prasībām:

- a) dažādu ziedu medus: lielākā daļa ziedputekšņu pieder: *Castanea sativa*, *Eucalyptus* sp., *Ericaceae*, *Rubus* sp., *Rosaceae*, *Cytisus* sp-*Ulex* sp., *Trifolium* sp., *Lotus* sp., *Campanula*, *Centaurea*, *Quercus* sp., *Echium* sp., *Taraxacum* sp. un *Brassica* sp.
- b) viena veida ziedu medus:
 - "eikaliptu ziedu medū" eikaliptu ziedputekšņu procentuālajam daudzumam (*Eucalyptus* sp.) jābūt vismaz 70 %;
 - "kastaņu ziedu medū" kastaņu ziedputekšņu procentuālajam daudzumam (*Castanea* sp.) jābūt vismaz 70 %;
 - "kazeņu ziedu medū" kazeņu ziedputekšņu procentuālajam daudzumam (*Rubus* sp.) jābūt vismaz 45 %;
 - "viršu ziedu medū" viršu ziedputekšņu procentuālajam daudzumam (*Erica* sp.) jābūt vismaz 45 %.

Organoleptiskās īpašības:

Medum jāpiemīt ar tādām organoleptiskajām īpašībām, kas raksturīgas attiecīgajiem ziediem gan krāsas, gan smaržas, gan garšas ziņā. Atkarībā no minētās izcelsmes izteiktākās organoleptiskās īpašības ir šādas:

- a) dažādu ziedu medus: krāsa var mainīties no gaišas dzintara līdz tumšai dzintara krāsai. Garšai un aromātam jāatbilst medū dominējošajiem ziediem;
- b) eikaliptu ziedu medus: dzintara krāsa, maiga garša un vaskains aromāts;

- c) kastaņu ziedu medus: tumša krāsa, intensīva garša un spēcīgs ziedu aromāts;
- d) kazeņu ziedu medus: tumša dzintara krāsa, spēcīga augļu garša, ļoti salds un ar augļu aromātu;
- e) viršu ziedu medus: tumša dzintara krāsa un tumši iesarkana krāsa, viegli rūgtena garša un noturīgs ziedu aromāts.

4.3. Ģeogrāfiskais apgabals: Ar aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi "Miel de Galicia" apzīmētā medus ražošanas, apstrādes un iepakšanas apgabals ietver visu Galisijas autonomā apgabala teritoriju.

4.4. Izcelsmes apliecinājums: Aizsargājošo AĢN "Miel de Galicia" var piešķirt Regulācijas padomes reģistrā ietvertā uzņēmumā ražotam medum, kas tiek ražots atbilstoši nosacījumu kopuma aprakstā un kvalitātes rokasgrāmatā noteiktajām normām un kam piemīt nepieciešamās raksturīgās īpašības.

Regulācijas padome izmanto šādus reģistrus:

- uzņēmumu reģistru, kurā tiek reģistrēti uzņēmumi, kas atrodas Galisijas autonomajā apgabalā un kuru ražošana ir orientēta uz medus ar aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi "Miel de Galicia" ieguvu. Uzņēmumā jābūt vismaz 10 pārvietojamiem vertikāliem vai horizontāliem vairāku līmeņu stropiem ar paliktņiem;
- medus izvešanas, glabāšanas un/vai iepakšanas uzņēmumu reģistrs, kurā tiek reģistrēti uzņēmumi, kas atrodas Galisijas autonomajā apgabalā un nodarbojas ar kādu no darbībām, kas saistītas ar tāda medus iegūšanu, kas var tikt piešķirta aizsargātā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

Visas fiziskās vai juridiskās personas, kam pieder šajos reģistros reģistrēti īpašumi, uzņēmumi, iekārtas un produkcija, tiek pakļautas kontrolei, ko veic Regulācijas padome, lai pārbaudītu, vai produkcija, kas pretendē uz aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi "Miel de Galicia", atbilst noteikumiem un tehniskajām normām.

Regulācijas padome katrā sezonā kontrolē aizsargātās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes piešķiršanai sertificējamā medus daudzumu katrā iepakotāju reģistrā iekļautajā uzņēmumā, lai pārbaudītu, vai iepakotais daudzums atbilst tam medus daudzumam, ko saražojusi vai ieguvusi biškopji, kas ir reģistrēti kā ražotāji, vai citi uzņēmumi.

Kontroles pasākumi sastāv no uzņēmumu un iekārtu inspekcijām, dokumentu revīzijas, izejmateriālu un gala produkta analīzēm.

Sertifikācija tiek veikta viendabīgām partijām un sastāv no analītiskās pārbaudes un organoleptiskās apskates, kā rezultātā pārbaudāmā medus partija tiek apstiprināta, noraidīta vai uzglabāta uz laiku. Par to ir atbildīga Regulācijas padome vai, tās vietā - sertifikācijas komisija, kas lemj, vai ir ievēroti apstiprinātās komitejas izdotie tehniskie noteikumi.

Gadījumos, kad tiek konstatētas kvalitātes novirzes vai neatbilstība, vai nav ievērotas prasības, kas saskaņā ar regulu par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un attiecīgajiem spēkā esošajiem tiesību aktiem jāievēro ražošanas, apstrādes vai iepakšanas laikā, Regulācijas padome medu nesertificē, līdz ar ko tiek zaudētas tiesības izmantot aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

4.5. Iegūšanas metodes: Lai iegūtu vislabākās kvalitātes medu, ko aizsargā ģeogrāfiskās norādes, noteikti jāievēro ceļojošo dravu prakse. Medus vākšanas laikā dravas nedrīkst pakļaut nekādi ķīmiskai apstrādei, un bites nesaņem nekāda veida piebarojumus.

Bišu aizbaidīšanai no kārēm caur skreju vai ventilācijas atveri pielieto tradicionālās metodes, pārmērīgi neizmantojot apdūmošanu un nekad nelietojot bišu atbaidīšanai ķīmiskās vielas.

Medu no kārēm iegūst ar izsviešanas vai izliešanas palīdzību, taču nekad netiek izmantota spiede.

Medus iegūšanai vienmēr jānotiek vislabākajos higiēniskajos apstākļos, tūrā un slēgtā telpā, kas iekārtota tieši šim nolūkam. Medus izsviešana notiek nedēļu pirms iepakšanas, lai ar žāvētāju un vēdināšanas palīdzību iegūtu mitruma saturu, kas nepārsniedz 60 %.

Kāru atvēršanas paņēmieni nekādā gadījumā nedrīkst iespaidot šī medus kvalitātes rādītājus. Kāru atvēršanas nažiem jābūt tīriem, sausiem, un to temperatūra nedrīkst pārsniegt 40° C.

Izsviestais un divas reizes izfiltrētais medus tiek pārliets, un šī procesa laikā notiek medus atputošanas pirms tā uzglabāšanas un iepakšanas.

Medus homogenizāciju var veikt manuāli vai mehāniski, ar nelielu apgriezību skaitu, lai negatīvi neietekmētu produkcijas kvalitāti.

Medus savākšana un transportēšana notiek higiēniskos apstākļos, lietojot pārtikas rūpniecībai piemērotos materiālus, ko atļauts lietot atbilstoši kvalitātes rokasgrāmatai un spēkā esošajiem tiesību aktiem, lai varētu nodrošināt produkcijas kvalitāti.

Medus iepakšana notiek uzņēmumos, kas ir reģistrēti attiecīgajos Regulācijas padomes reģistros.

Kā jau tika norādīts, gan ražošana, gan turpmākās iegūšanas, uzglabāšanas un iepakšanas operācijas tiek veiktas ierobežotā ģeogrāfiskajā apgabalā.

Sakarā ar to, ka šajā apgabalā pēc tradīcijas notiek arī fasēšana, ir nepieciešams saglabāt Galisijas medus savdabīgās īpatnības un kvalitāti, tādēļ Regulācijas padomes veiktajai kontrolei jābūt efektīvai, lai izvairītos no kvalitātes zuduma sakarā ar neatbilstošiem transportēšanas, uzglabāšanas vai fasēšanas apstākļiem.

Turklāt medu iepakot ir atļauts tikai noteiktos traukos, kas atbilst šiem tehniskajiem noteikumiem, un iekārtās, kas paredzētas tikai aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā reģistrēto uzņēmumu ražotā medus iepakšanai, pielietojot Regulācijas padomes kontrolei pakļautu etiķetēšanu, lai saglabātu produkcijas kvalitāti un nodrošinātu tās autentiskuma pārbaudes iespējas.

Tiešajam patēriņam paredzētā medus trauku tilpums parasti ir 500 g vai 1000 g.

Traukiem jābūt hermētiski noslēgtiem, lai produkts nezaudētu dabīgo aromātu, nepievilkto ar citām smaržām, mitrumu utt., kas varētu negatīvi ietekmēt tā kvalitāti.

4.6. Piesaiste:

Vēsturiskā informācija

Visplašāk biškopība Galisijā bija izplatīta pirms cukura parādīšanās, medus tika uzskatīts par ļoti pieprasītu produktu gan kā saldīnātājs, gan tam piemītošo ārstniecisko īpašību dēļ. Ensenadas kadastrā 1752. – 1753. gadā norādīts, ka Galisijā bijušas kopumā 366 339 tradicionālās dravas ar stāvstropiem vai guļstropiem, kas daudzās vietās joprojām ir saglabājušās. Šie skaitļi skaidri parāda, ka Galisijā biškopība bijusi svarīga nozare jau kopš seniem laikiem, un to apliecina arī novada apvidvārdi.

Nosaukumi *cortín*, *albar*, *abellariza*, *albiza* vai *albariza* ir piešķirti zem klajas debess novietotām lauka konstrukcijām, kas domātas, lai aizsargātu dravas un nepieļautu dzīvnieku (galvenokārt lāču) ielaušanos tajos. Šīs konstrukcijas ir redzamas un dažkārt arī tiek lietotas vēl mūsdienās – daudzviet kalnos, īpaši, Ankaresas un Kaurelas austrumu nogāzēs, Suido kalnos utt.

Produkcijas pārdošana notika rudenī, vietējo svētku gadatirgu laikā, līdz ar to medus bija tikai noteiktas sezonas produkts.

1880. gadā Argosonas draudzes (Čantadas, Lugo) priesteris dons Beniņo Ledo uzstādīja pirmos pārva-
dājamus stropus un dažus gadus vēlāk uzbūvēja pirmo stropu saimes pavairošanai, māšu audzēšanai utt., kur dominējošās bija audzētavas funkcijas. Apliecinājums biškopības lielajai nozīmei ne tikai Galisijā, bet arī visā Spānijā atrodams Romas Fabregas grāmatā, kurā minēts, ka pirmais biškopis ar ceļojošajām dravām bija galisietis, "bišu priesteris" dons Beniņo Ledo.

Pirmā grāmata par biškopību publicēta Galisijā, un tās iespējamais autors ir Ramons Pimentels Mendess (1893). Grāmatas nosaukums ir "Biškopības rokasgrāmata", un tā bija rakstīta īpaši Galisijas biškopjiem.

Mūsdienu biškopības uzplaukums sākās 1975. gadā, kad, pateicoties ražotāju asociācijām, tika ieviestas pirmās būtiskās izmaiņas biškopības zināšanu apgūvē un tradicionālajā biškopībā. Šo izmaiņu galvenais elements ir bišu stropu pārveidošana no stacionārajām dravām par mobilajām dravām.

Mūsdienās medus un vasks ir biškopības produkti, kas dod ievērojamu ieguldījumu Galisijas tautsaimniecībā. Galisijas patērētāji jau kopš seniem laikiem ir augstu vērtējuši galisiešu biškopju produkciju, kam arī tagad tirgū ir lielāka vērtība.

Dabas apstākļi

Galisija atrodas Ibērijas pussalas ziemeļrietumos, kur to ietekmē dažādi klimatiskie apstākļi, kurus nosaka gan piekrastes, gan plakankalnes klimats, kas kopā ar ģeoloģiskajiem un augsnes faktoriem, pagātnes mantojumu, reljefu un cilvēku aktivitātēm veido tās raksturīgās īpašības, kas ietekmē gan augu valsti, gan medus ražošanu.

Pateicoties bioģeogrāfiskās vides faktoriem, Galisijas medus ievērojami atšķiras no pārējās Spānijas produkcijas. Ir medus šķirnes, kas tiek iegūtas no Vidusjūras rajonam raksturīgajiem augiem vai Spānijā citviet izplatītajām kultūrām, piemēram, *Helianthus annuus* vai *Olea europaea*. Tas ļauj viegli konstatēt noteiktu ziedputekšņu klātbūtni vai neesamību citā Spānijas medū. Nav grūti atpazīt un atšķirt Galisijas medu no citiem Spānijas medus veidiem.

Galisijas teritorija ir pietiekami vienveidīga arī to augu ziņā, kas dod medus ražošanai vajadzīgo nektāru; dažādos Galisijas medu veidus nosaka noteiktu augu izplatība.

Līdz pat jūras piekrastei lielos daudzumos šajā provincē aug eikalipti. Mūsdienās visvairāk izplatīti ir *E. globulus*, kas nodrošina šī medus veida ražošanu Galisijā, atšķirībā no citiem Spānijas apgabaliem, kur galvenais nektāra ražotājs ir *E. camaldulensis*.

Apvidos, kas atrodas dziļāk iekšzemē, medus ražošanu nosaka trīs augu veidi: *Castanea sativa*, *Erica* un *Rubus*.

Castanea sativa ir sastopami visā Galisijas teritorijā gan kā atsevišķi koki, gan kā viendabīgas audzes, tā sauktās "soutos", kā arī jauktā veģetācijā kopā ar citiem augiem.

Šajā teritorijā ir ļoti izplatīti virši (*Erica*), un daļēji to ir iespaidojusi mežu degradācija. Mūsdienās sastopamākie veidi ir *E. umbellata*, *E. arborea*, *E. australis* un *E. cinerea*, kas ir ļoti nozīmīgs elements medus ražošanā.

Vēl viens lielisks nektāraugs, kas noder medus ražošanai Galisijā, ir kazenes (*Rubus*). Šis veids ir ļoti bieži sastopams pamežā, ceļmalās un izcirtumos, robežjoslās starp kultivētajām un atmatā atstātajām platībām un spēj izturēt skarbākus augšanas apstākļus. Šis augs lielos daudzumos ražo nektāru, kas nosaka Galisijas medus organoleptiskās īpašības.

Šis augs ir pēdējais, kas zied pirms medus sviešanas, tam ir bagātīgs putekšņu spektrs, agrāk ziedošo augu putekšņu klātbūtne šajā nektārā ir maz jūtama. Šim medum ir raksturīga tumša krāsa, salda un maiga garša un palielināts skābums. Tieši *Rubus* klātbūtne galvenajos Galisijas apgabalā ražotajos medus veidos nosaka šī Spānijai tipiskā produkta raksturīgās fizikāli ķīmiskās īpašības.

Jāatzīmē, ka pastāv divi atšķirīgi Galisijas medus ražošanas apgabali (piekraste un iekšzeme). Abās ir arī pārejas joslas, kurās ražotajam medum piemīt jauktas īpašības. Šajā zonā lielākoties ražo dažādu ziedu medu, kurā vienādās proporcijās ir *Castanea sativa* un *Eucalyptus globulus*, kas ir gandrīz tikai Galisijas medum raksturīgs fenomens.

Jāatzīmē, ka Galisijas medum raksturīgs zems nektāra un putekšņu saturs.

Galīsijas medum raksturīgo zemo putekšņu saturu nosaka vienmēr un visur esošie augi (*Castanea sativa* un *Eucalyptus*). Tieši šis fakts nosaka stropu veidu lietošanu un ekstrakcijas paņēmienus (centrifugēšanu).

- 4.7. Kontroles institūcija: Nosaukums: Consejo Regulador de la Indicación Geográfica Protegida "Miel de Galicia".

Adrese: Pazo de Quián s/n, Sergude. 15881-Boqueixón. A Coruña.

Tālrunis: 981 511913. Fakss: 981 511913.

Regulācijas padome darbojas atbilstoši Eiropas standartam EN 45011, kā to nosaka Regulas (EEK) Nr. 208/92 10. pants.

- 4.8. Etiķetes: Medum, kas tiek pārdots ar aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi "Miel de Galicia", pēc sertifikācijas jābūt ar veidam atbilstošu etiķeti, kas var būt īpaša katram iepakotājam, taču tiek lietota tikai ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi aizsargātam medum, kā arī uz tā jābūt kontretiķetei ar svītru un ciparu kodiem, ko apstiprinājusi un izsniegusi Regulācijas padome. Uz etiķetes ir ģeogrāfiskās izcelsmes norādes oficiālais logotips. Uz etiķetēm un kontretiķetēm noteikti jābūt pieminētai aizsargātajai ģeogrāfiskajai norādei "Miel de Galicia" vai "Mel de Galicia".

- 4.9. Valsts normatīvi:

- 1970. gada 2. decembra Likums Nr. 25 – Vīnogu, vīna un alkoholisko dzērienu nolikums.
- 1972. gada 23. marta Lēmums Nr. 835, ar kuru apstiprināti Noteikumi par Likumu 25/1970.
- 1994. gada 25. janvāra MAPA rīkojums, ar kuru precizēta Spānijas tiesību aktu atbilstība Regulai (EEK) 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību.
- Karaļa 1999. gada 22. oktobra Lēmums Nr. 1643, ar kuru noteikta procedūra pieteikumu iesniegšanai sakarā ar reģistrāciju aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā.

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.3661 – CDP/Stmicroelectronics)

(2005/C 30/10)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

2004. gada 22. decembris Komisija nolēma necelt iebildumus pret augstāk paziņoto koncentrāciju un paziņo, ka tā ir saderīga ar kopējo tirgu. Šis lēmums ir balstīts uz Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Lēmuma pilns teksts ir pieejams vienīgi itāļu un tiks publicēts pēc tam, kad tiks noskaidrots, vai tas ietver jebkādas komercnoslēpumus. Tas būs pieejams:

- Eiropas konkurences tīmekļa vietnē (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Šī tīmekļa vietne nodrošina dažādas iespējas, lai palīdzētu ievietot individuālos apvienošanās lēmumus, norādot arī uzņēmuma nosaukumu, lietas numuru, datumu un sektorālo indeksu.
- elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē ar dokumenta numuru 32004M3661. EUR-Lex ir tiešsaite piekļūšanai Eiropas Kopienas likumdošanas datorizētai dokumentācijas sistēmai. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.3626 – Permira/Private Equity Partners/Marazzi)

(2005/C 30/11)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

2004. gada 17. decembris Komisija nolēma necelt iebildumus pret augstāk paziņoto koncentrāciju un paziņo, ka tā ir saderīga ar kopējo tirgu. Šis lēmums ir balstīts uz Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Lēmuma pilns teksts ir pieejams vienīgi itāļu un tiks publicēts pēc tam, kad tiks noskaidrots, vai tas ietver jebkādas komercnoslēpumus. Tas būs pieejams:

- Eiropas konkurences tīmekļa vietnē (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Šī tīmekļa vietne nodrošina dažādas iespējas, lai palīdzētu ievietot individuālos apvienošanās lēmumus, norādot arī uzņēmuma nosaukumu, lietas numuru, datumu un sektorālo indeksu.
 - elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē ar dokumenta numuru 32004M3626. EUR-Lex ir tiešsaite piekļūšanai Eiropas Kopienas likumdošanas datorizētai dokumentācijas sistēmai. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-

III

(Paziņojumi)

KOMISIJA

Aicinājums projektu iesniegšanai – DG EAC Nr. 85/04

Aicinājums iesniegt novatoriskus sadarbības, apmācības un informācijas projektus, 5. akcija – atbalsta pasākumi

(2005/C 30/12)

1. MĒRĶIS UN APRAKSTS

5. akcijas Aicinājums novatorisku projektu iesniegšanai Eiropas Komisijā mērķis ir atbalstīt novatoriskus sadarbības, apmācības un informācijas projektus neformālās izglītības jomā. Visiem dalībniekiem jāizvēlas viena no turpmāk minētajām prioritārajām tēmām/jomām:

1. Kultūras dažādība un tolerance
2. Vismazāk atbalstītie rajoni
3. Austrumeiropa – Kaukāzs – Dienvidaustrumeiropa
4. Novitātes jauniešu darbā
5. Kooperācija vietējo un reģionālo iestāžu un jauniešu nevalstisko organizāciju starpā

Svarīgi, lai projektu veidotāji pieteikumos norādītu, kādus novatoriskus elementus viņi ir iecerējuši ieviest. Projektos jābūt skaidri izprotamai transnacionālai Eiropas valstu dimensijai un ieguldījumam Eiropas valstu kooperācijā jaunatnes lietu jomā. Tiem jābūt virzītiem uz spēcīgas partnerības izveidošanu un/vai nostiprināšanu jaunatnes organizāciju starpā vai jaunatnes organizāciju un sabiedrisko iestāžu starpā.

2. KANDIDĀTI, KURI IR TIESĪGI PIEDALĪTIES

Juridiskās vienības, tādās kā nevalstiskas jaunatnes organizācijas, kā arī vietējās vai reģionālās iestādes, kas dibinātas tā saucamajās "Programmu valstīs", drīkst iesniegt pieteikumu, kā arī drīkst piedalīties kā partneri šā aicinājuma kontekstā.

Programmu valstis ir:

- 25 Eiropas Savienības dalībvalstis
- Trīs EEZ/EBTA valstis (Islande, Lihtenšteina un Norvēģija)
- Kandidātvalstis Bulgārija, Rumānija un Turcija

ES kaimiņvalstu organizācijas (Alžīrija, Ēģipte, Izraēla, Jordānija, Lībāna, Maroka, Sirija, Tunisija, Rietumkrasts un Gazas josla, Baltkrievija, Moldova, Krievija, Ukraina, Armēnija, Azerbaidžāna, Gruzija, Albānija, Bosnija un Hercegovina, Horvātija, Maķedonija, Serbija un Melnkalne) drīkst piedalīties kā partneri šā aicinājuma kontekstā, kaut gan viņi nav tiesīgi iesniegt šādu pieteikumu.

Projektam jāaptver vismaz četru dažādu valstu partneru organizācijas (ieskaitot pretendentes), no kurām vienai jābūt ES dalībvalstij.

3. PROJEKTU BUDŽETS UN TO ILGUMS

Kopējo piešķirto līdzekļu summa šo projektu kopfinansēšanai aicinājuma ietvaros ir EUR 2 000 000 atbilstoši budžeta iestādes apstiprinājumam 2005. gada budžetā.

Maksimālais asinējums, kuru piešķir katram projektam, nedrīkst pārsniegt EUR 100 000 gadā (12 mēnešos), un lielākais vienreizējais asinējums nedrīkst pārsniegt EUR 300 000.

Ir paredzams, ka šis aicinājums radīs iespēju atbalstīt no 10 līdz 15 augsti kvalificētus projektus.

Projektam jāilgst vismaz 18 mēnešus. Pamatojuma gadījumā maksimālais projekta ilgums ir līdz 36 mēnešiem. Darbībai jā sākas laikā no 2005. gada 1. oktobra līdz 2005. gada 31. decembrim.

4. IESNIEGŠANAS TERMIŅŠ

Iesniegumi jānosūta *SOCRATES, LEONARDO & YOUTH* Tehniskās nodrošināšanas birojam līdz **2005. gada 31. martam**.

5. PILNĪGA INFORMĀCIJA

Plašāka informācija par šā aicinājuma mērķiem un iesnieguma veidlapa atrodama interneta lapā: http://europa.eu.int/comm/youth/call/index_en.html Pretendentiem jāievēro visi šā aicinājuma nosacījumi un jāiesniedz pareizi aizpildīta iesnieguma veidlapa.

LABOJUMS**Labojums Eiropas Savienības aģentūru un iestāžu 2003. finanšu gada vispārējo ziņojumu publikācijā**

(Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis C 292, 2004. gada 30. novembris)

(2005/C 30/13)

20. lappusē aiz EAR jāievieto šāda rinda:

Eurojust	www.eurojust.eu.int
----------	--
